

Tolkningsfråga

Är det tillåtet för medlemsstaterna enligt gemenskapsrätten – och närmare bestämt enligt artiklarna 15.2 och 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG⁽¹⁾ av den 8 juni [2000] om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden, artikel 8.1 och 8.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG⁽²⁾ av den 22 maj [2001] om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG⁽³⁾ av den 29 april [2004] om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, och artiklarna 17.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – att inskränka skyldigheten för tillhandahållare av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, operatörer av telekommunikationsnät och tillhandahållare av tjänster för informationslagring att lagra och lämna ut uppgifter vid uppkoppling och trafikuppgifter som genereras i samband med att en kommunikation sker inom ramen för tillhandahållande av en informationssamhällets tjänst till att endast gälla i samband med en förundersökning eller för att säkerställa den allmänna säkerheten och det nationella försvaret, och således inte i tvistemål?

⁽¹⁾ EGT L 178, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 167, s. 10.

⁽³⁾ EUT L 157, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 26 juni 2006 – Interboves GmbH mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-277/06)

(2006/C 212/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Interboves GmbH

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Tolkningsfrågor

- 1) Fastställs i punkt 48.7 a i kapitel VII i bilagan till direktiv 91/628/EEG⁽¹⁾ grundvillkoren för sjötransport på så sätt, att transporttider före och efter sjötransport i princip inte – om villkoren i punkt 48.3 och 48.4 i kapitel VII i bilagan till direktiv 91/628/EEG, med undantag för transporttider och viloperioder, är uppfyllda – är kopplade till varandra när djuren transporteras med så kallade roll-on/roll-off-färjor?
- 2) Innehåller punkt 48.7 b i kapitel VII i bilagan till direktiv 91/628/EEG en särskild bestämmelse för så kallade roll on/roll-off-färjor som trafikerar vatten inom gemenskapen, som är tillämplig jämt, det vill säga som komplement till villkoren i punkt 48.7 a i kapitel VII i bilagan till direktiv 91/628/EEG vilket medför att det endast är när sjötransportens varaktighet överskridit de allmänna reglerna i punkt 48.2–48.4 i kapitel VII i bilagan till direktivet – konkret 29 timmar enligt punkt 48.4 d – som en ny maximal transporttid på 29 timmar (se punkt 48.4 d i kapitel VII i bilagan till direktiv 91/628/EEG) inte börjar gälla, utan djuren istället skall få en vilotid på 12 timmar, efter det att färjan ankommit i bestämmelsehamnen?

⁽¹⁾ EGT L 340, s. 17.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 26 juni 2006 – Manfred Otten mot Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Mål C-278/06)

(2006/C 212/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Manfred Otten

Motpart: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Övrig part: Jonny Kück

Intervenant: Die Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfrågan

Skall artikel 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1256/1999 av den 17 maj 1999 ⁽²⁾ tolkas så att referenskvantiteter som är knutna till ett jordbruksarrende via ett mjölkproducerande företag eller mark för mjölkproduktion också kan återgå till upplåtaren när arrendeavtalet upphör, om denne snarast via ett statligt försäljningsställe överför referenskvantiteten till tredje man, som är producent, för det fall upplåtaren inte själv är eller blir producent?

⁽¹⁾ EGT L 405, s.1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47 s. 159

⁽²⁾ EGT L 160, s. 73

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Madrid (Spanien) den 27 juni 2006 – CEPSA, Estaciones de Servicio SA mot LV Tobar e Hijos SL

(Mål C-279/06)

(2006/C 212/36)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Madrid (Spanien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Motpart: LV Tobar e Hijos SL

Tolkningsfrågor

1.a) Skall ett exklusivt inköpsavtal avseende oljebränsle som ingicks år 1996 mellan en leverantör av oljeprodukter och ett bensinstationsbolag, enligt vilket bensinstationsbolaget åtar sig att under en viss tid endast sälja leverantörens oljebränslen, och att inte sälja sådana produkter från andra leverantörer, anses omfattas av artikel 81.1 i EG-fördraget i den mån nämnda åtagande utgör en konkurrensklausul,

trots att avtalet, på grund av sin ekonomiska innebörd, skulle kunna betraktas som ett agentavtal?

1.b) Om avtalet omfattas av förbudet i artikel 81.1 EG, kan det då undantas från detta förbud om det uppfyller kraven i förordning nr 1984/83, särskilt det avseende avtalets varaktighet?

1.c) Om denna fråga besvaras jakande, innebär bestämmelsen i artiklarna 10 och 12 i förordningen om att konkurrensavtal tillåts ha en längre varaktighet än fem år för att uppväga för de ekonomiska och finansiella fördelar som leverantören ger bensinstationsbolaget att dessa ekonomiska och finansiella fördelar måste vara betydande, eller är det tillräckligt att de inte är obetydliga? Kan bestämmelserna tolkas så att sådana ekonomiska och finansiella fördelar har beviljats i exklusiva inköpsavtal avseende oljebränsle där oljeleverantören står för kostnaderna för att etablera och underhålla sin egen varumärkesimage på bensinstationen, och upplåter cisterner och bränslepumpar som bensinstationsbolaget inte utan skriftligt tillstånd från den exklusiva leverantören kan använda för produkter från andra leverantörer och som bolaget måste lämna tillbaka när de upphör att användas på sätt som är tillåtet, och vilkas värde täcks av en bankgaranti som bensinstationsbolaget har låtit utställa till leverantören och som är betalningsbar på första anmodan?

1.d) Om undantaget inte gäller för dessa avtal, träffar då den ogiltighet som föreskrivs i artikel 81.2 i EG-fördraget hela avtalet?

2.a) Skall artikel 81.1 i EG-fördraget tolkas så att ett sådant exklusivt inköpsavtal avseende oljebränsle, i den mån det innebär att bensinstationsbolaget är skyldigt att endast sälja leverantörens oljebränslen till de konsumentpriser som leverantören har fastställt, i princip omfattas av konkurrensbegränsningsförbudet på grund av att det reglerar fastställelse av försäljningspriser, med beaktande av avtalets ekonomiska innebörd och i synnerhet de risker som bensinstationsbolaget påtagit sig och dess bidrag till de kostnader som hänförs till leveransen av de varor som utgör avtalets föremål eller till marknadsföringen av dem, och mot bakgrund av följande relevanta omständigheter:

1. Bensinstationsbolaget åtar sig att endast sälja smörjmedel och fordonsprodukter från leverantören i enlighet med de priser för försäljning till allmänheten och de försäljnings- och driftsmetoder som leverantören har fastställt för en period på tio år med möjlighet till förlängning med perioder om fem år i taget genom uttrycklig och skriftlig överenskommelse, med sex månaders varsel.

2. Bensinstationsbolaget påtar sig risken för produkterna, inklusive risken för volymskillnader, från den tidpunkt då det från leverantören tar emot produkterna i förvaringscisterner på bensinstationen. Från denna tidpunkt har bolaget skyldighet att förvara produkterna under de förhållanden som krävs för att undvika att produkterna går förlorade eller skadas, och har ansvar gentemot leverantören och utomstående för all förlust, förorening eller uppblandning som produkterna kan utsättas för samt för den skada som detta kan medföra.